वा०रा०

119911

कितन्मत्कर्तव्यं साहाय्यं तत्राह ॥ शृण्विति॥साहाय्ये मम वचनायत्कार्यं तत्कर्म शृणु इतिसंबंधः ॥१ ७॥१ ८॥१ ९॥ रामवाक्यानुरूपकं रामध्यनिसदशध्यनियुक्तं॥२ ०॥ ॥२ १॥२ २॥ २ ३॥ शिवं मार्गं गच्छ सोम्योभुत्वा प्रस्थितोभवेत्यर्थः॥किंच शिवं मनोहरं मार्गं म्हणरूपं गच्छ प्राप्तुहि ॥२ ४॥ २ ५॥ अथराजत्वात्स्ववाक्याकरणे दंडमाह श्णुतकर्मसाहाय्येयकार्यवचनान्मम॥सोवर्णस्वंचगोभ्वाचित्रोरजतविद्विभिः॥१७॥आश्रमेतस्यरामस्यसीतायाःप्रमुखेच र॥ प्रलोभियत्वविदेहींयथेष्ट्रंगंतुमईसि॥ १८॥ त्वांहिमायामयंदृष्ट्वाकांचनंजातविस्मया ॥ आनयेनमितिक्षिप्रंरामंवक्ष्यतिमैथि ली॥ १९॥ अपक्रांतेचकाकुरूथेदूरंगत्वाप्युदाहर॥ हासीतेलक्ष्मणेत्येवंरामवाक्यानुरूपकं ॥ २०॥ तन्द्रुत्वारामपद्वींसीतयाचप्र चोदिनः॥ अनुगन्छितिसंभ्रांतंसोमित्रिरिपसोहदात्॥ २१॥ अपकांतेचकाकुत्स्थेलक्ष्मणेचयथासुखं॥ आहरिष्यामिवेदेहींसहस्रा क्षःश्चीमिव॥ २२॥ एवंक् लालिदंकार्ययथेष्टंगच्छराक्षस॥ राज्यस्याधिप्रदास्यामिमारीचतवसुवत॥ २३॥गच्छसोम्यशिवंमार्ग कार्यस्यास्यविद्दये॥ अहंत्वानुगमिष्यामिसरयोदंडकावनं॥२४॥ प्राप्यसीतामयुद्धेनवंचित्वातुराघवं॥ लंकांप्रतिगमिष्यामि कृतकार्यःसहत्वया॥२५॥नोचेकरोषिमारीचहन्मित्वामहमद्यवे॥एतकार्यमवश्यंमेवलाद्पिकरिष्यसि॥राज्ञोविप्रतिकृलस्थान जातुसुर्वमेधते॥ २६॥ आसाद्यतंजीवितसंश्यस्तेऋत्युर्धुवोत्यद्यमयाविरुध्यतः ॥ एतद्यथावत्परिगण्यवुध्यायद्त्रपथ्यंक्रुतत्तथा वं॥ २७॥ इत्यापेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआरण्यकांडेचत्वारिंशःसर्गः॥ ४०॥ \ नोचेदिति ॥ महचनाननुष्ठानेमरणमेवानुष्ठानेतु जीवनं मत्तोबहुधनादिप्राप्तिश्व ॥ एवंप्रार्थनया अकरणे बलान्मद्वलहेतुकमरणभयात्त्वंच करिष्यस्येव ॥२६॥ रामात्पर्या यद्वयेद्दव कदाचिज्जीवनं संभाव्यतएव मद्वचनाकरणेतु सर्वथाऽद्यमृत्युरेवेत्याह ॥ आसाद्येति ॥ तं रामं संशयोनतुनाशनिश्वयः ॥ एतन्मदुक्तवचनं ॥ २ ७ ॥ इतिरामाभि रामेश्रीरा वाल्मीकीये आरण्यकांहे चत्वारिंशःसर्गः ॥ ४० ॥ 🔭 ॥ छ ॥

आ०कां०

119811